

แผ่นข้อมูลโรคติดต่อ

โรคไอกรน

โรคไอกรนเกิดขึ้นได้กับคนทุกวัย แต่ในทารกอาจรุนแรงมาก โรคนี้สามารถป้องกันได้โดยการฉีดวัคซีนคุ้มกันโรคตอนอายุสอง, สี่ และหกเดือน และจำเป็นต้องฉีดกระตุ้น อีกตอนสี่ขวบ, วัยรุ่นและผู้ใหญ่ที่อาศัยหรือทำงานกับเด็กเล็ก ๆ

โรคไอกรน (Pertussis หรือ Whooping Cough) คืออะไร?

โรคไอกรน (หรือเพอร์ทุซซิส) เป็นโรคที่เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรีย *Bordetella pertussis* ในลำคอ

ลักษณะอาการของโรคไอกรนเป็นอย่างไร?

- โรคไอกรน มักมีอาการเริ่มแรกเหมือนกับการเป็นไข้หวัด มีน้ำมูกไหล, อ่อนเพลียและบางครั้งมีไข้ต่ำ
- จากนั้นจะเริ่มพัฒนาเป็นอาการไอ มักไอเป็นชุด ตามด้วยการหายใจหอบลึก (หรือมีเสียงดัง "วู๊ป") บางครั้งมีการอาเจียนหลังจากไอ
- โรคไอกรนอาจรุนแรงมากในเด็กเล็ก อาจทำให้ตัวเขียวหรือหยุดหายใจระหว่างไอ และอาจจำเป็นต้องนำส่งโรงพยาบาล
- ในเด็กที่โตขึ้นและผู้ใหญ่อาจมีอาการไข้ไม่รุนแรงเท่า มีการไอเป็นชุดต่อเนื่องอีกหลายสัปดาห์ทั้งๆที่ไม่ได้รับการรักษาอยู่

โรคไอกรนแพร่เชื้อได้อย่างไร?

โรคไอกรนแพร่ไปสู่คนอื่นได้โดยสิ่งเล็กๆที่ออกมากับการไอหรือการจาม หากไม่ได้รับการรักษา ผู้ที่เป็นโรคไอกรนจะสามารถแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่นได้ถึงสามสัปดาห์หลังจากเริ่มมีอาการไอ

เวลาตั้งแต่การสัมผัสโรคถึงแสดงอาการป่วยปกติใช้เวลาเจ็ดถึงสิบวัน แต่อาจนานถึงสามสัปดาห์ได้

ใครที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคไอกรน?

- ใครก็ตามสามารถเป็นโรคไอกรนได้
- คนที่อยู่บ้านเดียวกันกับผู้ที่เป็โรคไอกรนน่าจะติดโรคได้มากกว่า

- การฉีดวัคซีนคัมกันโรคสามารถลดความเสี่ยงในการติดเชื้อได้อย่างมาก แต่อาจเกิดการติดเชื้ออีกได้

ป้องกันโรคไอกรนได้อย่างไร?

ฉีดวัคซีนคัมกันให้บุตรของท่านตรงตามกำหนด

- วัคซีนนี้ไม่ได้ให้การป้องกันโรคไอกรนได้ตลอดชีวิตและการป้องกันบางครั้งก็ไม่สมบูรณ์
- เด็ก ๆ จำเป็นต้องมีการฉีดวัคซีนคัมกันตอนอายุสองและสี่และหกเดือน
- และจำเป็นต้องฉีดวัคซีนกระตุ้นตอนอายุสี่ขวบ และอีกครั้งตอนอายุ 15 ปี
- ท่านสามารถรับบริการฉีดวัคซีนคัมกันได้จากแพทย์ของท่านและในบางเขตเทศบาล

ปกป้องทารกให้อยู่ห่าง ๆ จากคนที่ไอ

- ทารกจำเป็นต้องได้รับการฉีดวัคซีนสองหรือสามครั้งก่อนที่จะได้รับการป้องกัน ด้วยเหตุนี้เอง จึงสำคัญมากที่ต้องกันคนที่ป่วยด้วยโรคไอกรนให้อยู่ห่าง ๆ จากทารกของท่าน เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่ส่งผ่านโรคไอกรนหรือเชื้อโรคอื่น ๆ ไปยังทารก

ไปรับการฉีดวัคซีนหากท่านเป็นผู้ใหญ่ที่ติดต่อกใกล้ชิดกับเด็กเล็ก ๆ

วัคซีนสำหรับผู้ใหญ่มีให้บริการ และเป็นที่น่าแนะนำ:

- สำหรับบิดามารดาที่กำลังมีแผนจะมีบุตร หรือทันทีที่ทารกคลอด
- สำหรับผู้ใหญ่ที่ทำงานกับเด็กเล็ก ๆ โดยเฉพาะผู้ดูแลด้านอนามัยและผู้รับเลี้ยงเด็ก

หากท่านติดต่อกใกล้ชิดกับผู้ที่เป็นโรคไอกรน:

- จงเฝ้าระวังดูอาการ หากเกิดอาการขึ้นมาให้ไปพบแพทย์ และนำแผ่นข้อมูลนี้ไปด้วย และเล่าถึงการสัมผัสโรคไอกรนของท่าน
- การติดต่อกใกล้ชิดที่มีความเสี่ยงสูง (เช่น เด็กอายุต่ำกว่าหนึ่งขวบ เด็กที่ไม่ได้รับการฉีดวัคซีนคัมกันครบและสตรีที่ใกล้คลอดบุตร) และคนอื่นที่อาศัยหรือทำงานกับผู้ที่มีความเสี่ยงสูง อาจจำเป็นต้องได้รับยาปฏิชีวนะเพื่อป้องกันการติดเชื้อ

หากท่านเป็นโรคไอกรน

- จงไปรับการรักษาแต่เนิ่น ๆ ระหว่างที่แพร่เชื้อได้ หลีกเลี่ยงคนอื่น ๆ และอยู่ห่างจากเด็กเล็ก เช่น ที่ศูนย์รับเลี้ยงเด็ก ที่โรงเรียนและโรงเรียนเด็กก่อนวัยเรียน

วินิจฉัยโรคไอกรนได้อย่างไร?

หากแพทย์คิดว่าใครเป็นโรคไอกรน แพทย์จะตรวจสิ่งป้ายกวาด (a swab) ที่ได้จากด้านหลังจมูกหรือการตรวจเลือด เพื่อช่วยยืนยันการวินิจฉัยโรค

รักษาโรคไอกรนได้อย่างไร?

ยาปฏิชีวนะพิเศษ - ปกติมักใช้ยาแอสซิโทรไมซิน (azithromycin), แอริโทรไมซิน (erythromycin) หรือ คลาริโทรไมซิน (clarithromycin) เพื่อรักษาโรคไอกรน ยาปฏิชีวนะเหล่านี้สามารถป้องกันการแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่นได้

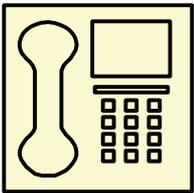
อาการไอมักเป็นต่อไปอีกหลายสัปดาห์ทั้งที่ได้รับการรักษาอยู่

การตอบรับของสาธารณสุขเป็นอย่างไร?

แพทย์และห้องปฏิบัติการ ต้องแจ้งอย่างเป็นทางการเป็นความลับให้หน่วยงานสาธารณสุขในเขตของตนรับทราบ ในกรณีที่พบผู้เป็นโรคไอกรน เจ้าหน้าที่หน่วยงานสาธารณสุขสามารถให้คำแนะนำถึงวิธีที่ดีที่สุดที่จะหยุดการแพร่เชื้อต่อไป

เด็กที่ติดเชื้อมิให้ไปโรงเรียนหรือโรงเรียนเด็กวัยก่อนเข้าเรียน ผู้สัมผัสโรคที่ไม่ได้รับการฉีดวัคซีนคุ้มกัน อาจถูกห้ามไม่ให้ไปที่สถานรับเลี้ยงเด็ก ถ้าพวกเขาไม่ได้รับยาปฏิชีวนะพิเศษ

ข้อมูลเพิ่มเติม - หน่วยงานสาธารณสุขในรัฐนิวเซาท์เวลส์

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au